

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumere și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 12 Octomvrie st. v.

Luptele parlamentare din Viena ne duc din ce în ce mai departe. În ședința dela 21 l. c. unul dintre fruntașii partidului național german, luând drept punct de plecare alegerea deputatului Heinrich, susține, că principiul naționalității nu trebuie să fie determinant în viața statului austriac.

E o rușine pentru noi, că un colegiu german a ales un asemenea om, — ăce el. — Alegerea lui Heinrich n'a fost cu puțință decât în urma unei agitațiuni extraordinare și a unei enorme presiuni guvernamentale. Prin agenții guvernului li s'au făcut comunelor și alegătorilor singuratici promisiuni de necrețut spre a-i determina să voteze pentru Heinrich.

Oratorul arată apoi, că și în Carintia, Germanii sunt oprimați în timpul actualului regim, și față cu o asemenea stare de lucruri Dr. Rieger a emis principiul național drept basă în viața statului. Dl Rieger se provoacă în această privință la Napoleon. Prea bine, nu scie oare însă dl Rieger, că Napoleon a susținut acest principiu anume cu intențiuni ostile față cu Austria.

Prin acest principiu revoluționar al naționalității, Austria a fost scoasă mai întâiu din Italia, apoi din Germania. Ori poate că Dr. Rieger nu-l cunoaște pe Napoleon? (Iaritate sgomotoasă în stânga). Dacă voiți principiul național pentru Austria, trebuie să o împărțiți între deosebitele naționalități, trebuie să anexați Germanii la Germania (mișcare generală), ear' pe Polonezi să-i uniți într'un regat național. E însă întrebare, dacă veți fi în stare, să susțineți, urmând cu consecvență principiul naționalității, un stat boem în mijlocul Europei. Austria nu poate fi guvernată pe baza principiului național; Austria este o formațiune artificială, în care trebuie să prevaleze idea de stat, căreia principiul național trebuie subordonat. Altfel săpați sub temelile Austriei⁴.

Pare un lucru cam straniu, că unul dintre fruntașii partidului național german combate astfel principiul naționalității, și cu toate acestea ne este foarte greu să susținem, că el intră în contradicție cu el însuși.

Nici că ne gândim însă la aceasta.

Nu putem ave intențiunea de a discuta cu cercurile partidului național german de preste Laita, pentru-că ele sunt departe de aici, și e foarte probabil că n'ar intra ele în discuțiune cu noi. E însă foarte important, ca publicul nostru să scie, cum se prezintă cestiunea în acele cercuri, pentru-că ceea-ce e adevărat pentru Austria, e tot atât de adevărat și pentru Ungaria.

De ce e vorba?

În Austria sunt țeri germane, cu trecut german și cu populațiune în prevalență germană, și țeri slave, cu trecut slavon și cu populațiune în prevalență slavonă. Toate aceste țeri formează împreună un singur stat. În țerile așa numite germane, unde Germanii dispun în toate împregiurările de majoritate, naționalitatea germană nu e combătută de nimeni. E dar' vorba numai de țerile, în care Germanii sunt în minoritate: în aceste țeri majoritatea slavonă îi face violență minorității germane. Eată de ce

combate partidul național german principiul naționalității. Nu principiul în sine este ceea-ce el combate, ci exagerările lui.

Boemii, fiind majoritate în Boemia, pretind, că Boemia este o țeară boemă și vor să-i împrime caracterul slavon: urmarea firească e, că minoritatea germană este împinsă spre Germania.

Același lucru se petrece și la noi.

Maghiarii, care sunt majoritatea relativă a țerilor coroanei ungare și prin violență administrativă și prin legi create anume au sciut face ca să devină în corpurile legiuitoare chiar majoritate absolută, ajunși odată la putere, pretind că țeara e maghiară și vor să-i împrime caracterul național maghiar: dacă e așa, atunci sântem și noi aidoma în starea, în care se află Germanii din Boemia.

E revoluționar principiul naționalității, dar' numai atunci, dacă abusăm de el spre a prefăce actuala stare de lucruri.

Dacă Maghiarilor li se cuvine să pretindă, că pământul acesta, pe care stăm noi, e maghiar, cine oare ne poate nouă contesta dreptul de a voi ca el să fie român?

Nu sânt decât resoanele de stat, care ne pot determina și pe noi și pe Maghiari, ca să renunțăm la un asemenea drept.

Noi scim prea bine, că ar trebui să ne luptăm cu Maghiarii și să-i învingem, pentru-ca să-i silim a recunoaște românitatea acestui pământ. Nu voim să intrăm în această luptă, și de aceea renunțăm.

Tot atât de bine ar trebui să înțeleagă și ei, că fără de luptă și fără de a fi învinși nu vom recunoaște nici noi, că pământul acesta poate să fie vre-odată maghiar, și dacă o vor înțelege aceasta, vor renunța și ei, și vor recunoaște, că naționalitatea, îndeosebi în țerile coroanei ungare, trebuie să se mărginească la oameni.

Ceea-ce ne trebuie nouă atât în Ungaria, cât și în Austria, ceea-ce ne trebuie în tot Orientul, este asigurarea minorităților contra violenței comise de majorități. Această asigurare ne lipsesce nouă în Ungaria, întocmai cum le lipsesce Germanilor în Boemia. Consecvențele nu pot fi decât cele prevădute de deputatul german, și întrebăm și noi, ca dînsul, dacă Maghiarii sânt destoinici a susține în mijlocul Europei un stat național maghiar?

Revistă politică.

Sibiu, 12 Octomvrie st. v.

Delegațiunile ambelor părți ale monarhiei noastre s'au întrunit Joi în Viena. Guvernul comun a prezentat budgetul comun pe anul 1886. Dintr'aceasta se vede, că trebuințele anului 1886 nu pretind nici mai mult nici mai puțin, decât 116 $\frac{1}{2}$ milioane, o sumă destul de considerabilă pentru o țeară cu 38 milioane locuitori.

Din Viena se comunică, că contele Iuliu Andrassy va adresa în comisiunea delegațiunii pentru afacerile externe

o interpelațiune ministrului de externe Kálnoky. Interpelațiunea va cuprinde între altele următoarele întrebări: Ce fel de atitudine va lua guvernul în fața evenimentelor din Balcani? Care va fi atitudinea guvernului în cestiunea sârbobulgară?

Dela răspunsul contelui Kálnoky va atârna, dacă contele Andrassy va vorbi sau nu în plinul delegațiunii. Ministrul extern de odinioară nu se genează a o spune, că el e nemulțumit cu politica orientală a oficiului de externe și să se fi exprimat, că aici trebuie să se ridice un veto, de-oare-ce astfel nu pot merge lucrurile și mai departe. Bătătoare la ochi e împregiurarea, că contele Andrassy conferențiază foarte mult și des cu membrii opoziționali ai delegațiunii.

Situațiunea politică se pare a se fi schimbat în timpul din urmă. Față cu alianța celor trei puteri mari, pășesce deodată alianța puterilor occidentale, ceea-ce va produce oare-care disarmonie în concertul european. Diplomații conservativi ai Angliei țin cu perseverență la tradițiunile antecesorilor lor. Uniunea are să fie recunoscută, principele Alexandru are să rămână; așa o voiesce Anglia și așa o voiesce Franția și Italia și poate și Spania, care spre acest scop s'au și aliat cu Anglia.

Alianța celor trei împărați are deci o contra-alianță. Rusia, Germania și Austro-Ungaria vor sta într'o parte, Anglia, Franția, Italia, Turcia și Spania într'altă parte. Constelațiunea europeană s'a schimbat deodată și ar fi o absurditate a crede, ca această alianță a puterilor occidentale, care până acum s'a format numai ad hoc, își va valida influența sa numai în afacerile orientale.

Ni se deschide o perspectivă de dimensiuni colosale și stăm în fața unui eveniment istoric, care poate să fie determinant pentru întreaga istorie a Europei.

În cercurile diplomatice se întăresce de altmintrelea tot mai tare credința, că Sârbia nu va intra în acțiune înainte de a aduce conferența din Constantinopol hotărârile sale.

Din Constantinopol se anunță că Sir Henry Drummond Wolff va pleca zilele acestea în Egipt. El va fi însoțit de Veli Riza-pașa în calitate de comisar al Sultanelui.

Convențiunea anglo-turcă privitoare la Egipt, după cum comunică ziarele engleze, ar cuprinde șese articole. Convențiunea prevede că Sir Henry Drummond Wolff, comisarul Turciei, și Kedivul, vor ave ca împreună să discute măsurile ce sânt a se lua pentru pacificarea Sudanului și reorganizarea armatei egiptene. Asemenea tot împreună vor trebui să se sfătuească și să delibereze și în privința măsurilor ce sânt a se înființa cu privire la îmbunătățirea administrațiunii financelor. Oștirile engleze vor rămâne și mai departe în Egipt până la regularea deplină a tuturor cestiunilor privitoare la reorganizarea administrațiunii publice.

Convențiunea nu atinge de loc drepturile puterilor câștigate în Egipt în virtutea tratatelor internaționale.

Monitorul imperului publică nota germană adresată dela Friedrichsruhe la 1 Octomvrie în privința afacerii Carolinelor.

Nota declară că Germania, apreciând motivele învocate de Spania în favoarea

reclamațiunilor sale, nu poate să le admită. Guvernul imperial va examina fără nici o prevențiune cestiunea priorității de ocupațiune a insulei Yap îndată ce îi vor sosi raporturile oficiale ale marinei germane.

Nota speră, că se va ajunge la o înțelegere, cu atât mai mult cu cât guvernul spaniol a acceptat mijlocirea Papii, propusă de Germania.

Evenimentele din Peninsula-Balcanică.

Seiri mai noue:

Varna, 21 Octomvrie n. S'a oprit cu desăvârșire chiămarea rediflor din Asia-mică; Poarta e încredințată că trupele, de cari dispune în Europa în momentul de față, sânt prea îndestulătoare pentru a întreprinde o acțiune energetică în contra Sârbiei. Situația Turciei s'a schimbat foarte mult în bine, grație concursului pe care îi 'l-au dat puterile; Grecia e pe cale de a desarma, în fața atitudinii hotărâte a Europei; Bulgarii sânt gata să primească ori-ce condiții, dacă li se dă siguranța că vor fi apărați de Sârbi, Trupele din Macedonia au primit ordin să înainteze spre Cossovo.

Mehemet-Cerkez va lua comanda armatei dela fruntaria sârbească.

Filipopol, 21 Octomvrie n. E mare temere că Sârbii vor intra chiar mâne în Bulgaria; deja avant-posturile lor sânt pe teritoriul bulgăresc. În urma asigurării date de Turcia, că armata otomană nu va invade în Rumelia înainte de o hotărâre a puterilor, guvernul bulgar a decis să se retragă trupele din această provincie și să le îndrepteze spre fruntaria sârbească. Armata va fi împărțită în două corpuri, din cari unul va rămâne concentrat în Sofia.

Cu modul acesta Bulgarii vor dispune de o armată serioasă, cu care la nevoie se vor împotrivi cu succes Sârbilor.

La fruntaria rumeliotă vor rămâne numai 6000 de oameni.

Constantinopol, 22 Octomvrie n. Poarta a adresat o circulară puterilor pentru a propune întrunirea la Constantinopol a unei conferențe care va trebui să se ocupe numai cu cestiunea rumeliotă.

Constantinopol, 22 Octomvrie n. Agentul diplomatic al guvernului bulgar a făcut cunoscut ați ambasadorilor marilor puteri că nu numai regele Milan a refuzat să primească pe domnul Grecoff, însărcinat cu o misiune specială din partea prințului Alexandru, dar' încă regele Sârbiei a făcut să înainteze trupele sale spre granița bulgară.

Agentul diplomatic a adăogat, că puterile cunosc hotărârea luată de prințul Alexandru de a se supune decisiunii lor.

Asemene comunicare s'a făcut și Porții.

Constantinopol, 21 Octomvrie n. — Cale indirectă. — Anglia pare că urmează să incline către o soluțiune, care ar consfinți unirea bulgară. Sir D. Wolff, într'o întreținere privată, ar fi declarat, că o Bulgariă neatârnată e cel mai bun mijloc de a se opune năvălirilor Rusiei. Nisce depeși dela 19 semnaleză o mare agitațiune în Creta. Ea e întreținută de comitetul din Atena. Guvernatorul a cerut ajutoare. Poarta se pregătesce să trimită trupe.

Cu toate că toate aparențele sânt în favoarea unei soluțiuni pacifice, Poarta se înarmează cu sirguintă, ca și cum un mare războiu ar fi iminent.

Ministrul Sârbiei a comunicat Porții o depeșă din Belgrad, dicend, că prințul Bulgariei propunend regelu Milan să-i trimită pe dl Grecoff, fost ministru al afacerilor străine, probabil pentru a pune bazele unei învoielii, regele a declinat această propunere. Această comunicare a părut că face o bună impresiune asupra Porții.

Împrumutul pe care Poarta voește să-l facă la banca otomană cu garanță asupra drumurilor de fer de la Smirna la Cassaba, e pe o cale bună.

Varna, 22 Octomvrie n. Se dice, că conferența care se va întruni la Constantinopol se va ocupa numai de cestiunea rumeliotă. Îndată ce se va rezolva această cestiune, se va lăsa Porții toată latitudinea de acțiune față cu Sârbia și Grecia.

Guvernul bulgar a trimis o notă celui sârbesc propunându-i din nou o înțelegere pacifică. Guvernul sârbesc a refuzat de a intra în orice negocieri.

Guvernul bulgar își dă toate silințele pentru a menține bunele relațiuni cu Turcia și n'a avut nici un moment intențiunea de a încheia vre-o alianță cu Sârbia cum au anunțat unele țiare.

Concentrările de trupe turcești urmează.

Un vapor austriac a adus ați-diminează 3000 de oameni dela Sinope.

Sofia, 22 Octomvrie n. Dl Caraveloff declară într-o convorbire, că nu 'i-se pare poziția Bulgariei așa de amenințată cu toată atitudinea agresivă a Sârbiei, mai ales din cauză, că guvernul sârb așteaptă decisiunile conferenței, care, dacă va decide *statu quo ante*, atunci Sârbia nu va mai avea nici un motiv de rebel. Unirea Bulgariei nu ar fi prin aceasta nici de cum atinsă, căci puterile nu vor permite Turciei ocuparea Rumeliei-de-Ost pentru a evita vărsări de sânge și complicații inevitabile în Europa, și alte puteri vor refuza de asemenea ocupația.

Din Sofia se anunță, că s'a înființat o nouă companie de voluntari călări, având uniformă albă cu găitan verde și căciula neagră cu fundul verde. Acești voluntari se întrețin cu cheltuiala lor.

„Românului“ 'i-se scrie din Sofia: Ieri dimineață la oarele 5 și jumătate a sosit acți principele Alexandru, care se dice că a călătorit toată noaptea. Dînsul se află ars la față și slăbit la corp. La oarele 12 s'au lipit pe toate stradele afișe prin care se invită poporul ca la oarele 5 d. a. să vină în biserică st. Kral unde se va afla și principele. La oara hotărîta poporul s'a strîns în acea biserică, dar vădînd că principele nu vine, toți s'au întors la palat, unde se aflau o mulțime de voluntari. Principele Alexandru a eșit în curtea palatului unde încungiurat de mulțime, rostî câte-va cuvinte:

„Fraților, dîse dînsul, trebuie să fim foarte prevădători și să ne strîngem cu toți în giurul țerii noastre părintești și să ne luptăm pentru țeară.“ Tot poporul îi răspunse strigînd: Ura. Principele mulțumind popoului se întoarse în palat.

Astăzi principele a plecat la oarele 4 și jumătate la Kûştendil, unde va inspecta armata.

Foiața „Tribunei.“

Din țeara urșilor.

Traducere din nemțesce
de Hie B. Gherghel.

Ean veți băiețușul meu, era un copilăș ca de șapte ani, când a făcut cunoștință cu „Marcu“, și apoi încă într'un chip, că și ați îi e rușine de dînsul ca de un boier mare; dar după ce va răsturna mămăliga, se vă povestească singur întemplantarea, domnișorule, căci de durmit și așa nu mai avem când astăzi. Așa grăi bătrînul Dumitru Vandrûș, punînd o ciotorugă mare pe focul scînteitor, la vîpaia căruia ne încăldîm trupurile pe jumătate înghețate.

„Dar' mai sînt și alți oameni, tată, cărora li-e rușine de dînsul, și cari ar pute să povestească și mai frumoase istorii“, replică Nestor; așa îl chiama pe „băiețușul“, care deși de abia de 19 ani, era înalt ca de șese picioare.

Cuvîntarea dîrjă fîntia fără îndoială la Luca, feciorul cel mai mare de ani al lui Dumitru, care era tot așa de înalt dar' și mai spătos decât Nistor, și care, înțelegînd ghimpul pe dată, răspunse cam încurcat, dar' cu un zîmbet binevoitor:

Fie și așa Nistore! Ați doar' o să ese la iveală, cine are mai mare teamă de Mornăilă, ear' până atunci poate să rîdă de ofițer de mine, nu-mi pasă.

„Chiar așa, băiete, dacă e vorba de frica

S'a și înființat o societate de voluntari noi, care se compune numai de bogătași și de voluntari călări; port uniformă albă cusută cu găitan verde. Fiecare își are calul seu și se întreține cu propriile sale cheltuieli.

Mulți cred, că Rusia este contra mișcării bulgare și ca dovadă spun, că ea a chiămat pe ofițerii ruși ce se aflau în armata bulgară. După părerea mea aceasta nu este făcută decât pentru formă, căci dacă ea ar fi în adevăr contra unirii bulgare, ar fi rechiămat și pe *Feldfebelii*, cari sînt mai toți sergenți-maiori ruși.

Bulgarii au mare trebuință de dîșii, căci posed o știință, putem dice, mai mare decât ofițerii sei, totuși însă ei n'au fost chiămați.

Diarul oficios, „La Turquie“, publică un însemnat articol privitor la criza din Balcani.

Diarul numit, după ce resumă evenimentele și după ce pune întrebarea: „Voiesce Turcia?“ răspunde astfel:

„Turcia nu voiesce altceva decât recunoașterea drepturilor necontestabile ale Sultanului, menținerea tratatului din Berlin și cooperarea puterilor semnatare spre a pune un capăt anarchiei ce domnesce în Rumelia-Orientală.

„Înarmările Sârbiei și Greciei nu pot avea nici o influență asupra hotărîrilor puterilor și nu vor pute de loc sdruncina încrederea în armata otomană. Soldatul turc pe cât se feresce de provocări, tot așa nu se dă la o parte nici dinaintea primejdiei.“

Budgetul comun.

Sub acest titlu „Pesti Napló“ scrie: „Domnesce pace deplină în lume, nici vîntul nu suflă, soare luminos strălucese pe cer. Aceasta se reflectează din preliminarul de budget comun . . . .

„Din budget s'au lăsat afară evenimentele orientale. Dacă e de a se crede faimei, atunci această omisiune s'a făcut cu intențiune și nu fără puțină luptă. Nimic nu tradează că ar fi ceva în Turcia și că și noi ne-am pregătit întru acolo. N'ar fi tactică parlamentară a o predica aceasta înainte, dispozițiunile necesare le poate face ministrul de războiu și fără de aceea, cerînd credit suplementar, ear' dacă ar fi de lipsă o mobilisare mai mare, delegațiunile se pot convoca ori-și-cînd. Și drept are guvernul; pentru-ce se sparie oamenii cu numeri mari, cari ar trebui explicați și motivați: mai întăiu a mîncea, apoi a plati contul, ear' nu întors.

„Astfel de ce s'au temut mulți, nu e nimic suprinďător în budgțul comun. Quota pentru 1886 e numai de 28,399,833 fl. va să dică mai mai puțin decît în 1885, când quota a făcut 20,659,958 fl. . . . .

„Dar' se nu se bucurie nime pentru aceasta, deoarece cheltuielile afacerilor comune totuși nu sînt mai mici, ci venitul vămilor s'a urcat . . . .

ursului, apoi cred că puținii oameni vor mai fi, cari se nu o aibă“, dîsei eu cu bucurie, întinďînd șipul meu de rum băiețușilor, plin până în vîrf.

Și într'adevăr, nici că era loc și privilegiu mai potrivit de a captiva interesul ascultătorului pentru vîntoarea de urși, ca în momentul acela.

Pe Godian, un munte uriaș ca de 6000 picioare din tulpina munților de pe hotarul român-ardelean, așteptam noi, trei Români din Grădiștea, un sat grănițesc din apropiere, și cu mine, numai mijirea ălii, ca să ne pornim la pîndă pentru hișușul, care s'a fost orînduit din partea forestierii împărătesci împotriva urșilor.

Atuncia — sînt mai bine de 20 de ani de când spunem aceste — Ardealul s'ar fi putut numi mai cu drept cuvînt decît astăzi „Țeara urșilor“, pentru-că cei din urmă, cât și lupii, în urma „nem-lehet“-ului general din anul revoluțiunii pentru purtarea de arme se bucurau, cum s'ar dice, de un fel de privilegiu, de a isprăvnic tot anul mai, fără sminteală și de a-și lua deciuială cuvenită de pe toate bunurile patrupede ale țerii, cu deosebirea cătorva săptămîni de toamnă, când se alcătuiau hăitașuri mari sub conducerea comandantului militar al Transilvaniei de atunci, principele Schwarzenberg, unul din cei mai însemnați Nimrođi de pe timpul seu, se înțelege însă nu pentru nimicirea fiarelor ce cutropiau cîrăile de vite ale țerii, ci mai mult pentru plăcerea boierilor mari.

Cât de cu priință era atîta îngăduială pentru prosperarea cavalerilor hoțomani ai pă-

„Budgetul trebuie să-l judecăm totdeauna din punctul de vedere al urcării eroğațiunilor.

„Aceste însă s'au urcat și încă chiar la cheltuielile ordinare, care dacă se suscep odată în budget, de acolo nu se mai șterg. Aci e pericolul. Și guvernul a proces cu o rafinerie mare; el dice: vedeți, e mai mică cuota, mai mici sînt și cheltuielile ordinare, guvernul economisează, budgetul e mai mic ca în trecut, nu va mai fi sarcină, nu stergeți în preliminar. Se înțelege că bunii guvernamentali nici nu o fac aceasta . . . tactica guvernului însă se schimbă: la ordinare nu ridică budgetul, numai cheltuielile extraordinare le urcă, acele sînt trecătoare, nu trebuie dar' să vă acățați de ele. Astfel eroğațiunile de războiu și ale flotei se măresc în continu și deodată cu ele și deficitele capătă o instituțiune stabilă în economia de stat . . .

„Cu acest budget, delegațiunea poate isprăvi ușor și poate veni acasă cu mulțumita regelui. Dar' delegațiunea actuală nici nu se va ocupa cu budgetul, ci cu situațiunea externă și cu politica guvernului, cu cea rusească, germană și orientală, și apoi cu cestiunea convențiunilor comerciale. Toate aceste nu figurează în budget și cu cât e mai neinteresant budgetul, cu atîta sînt mai interesante aceste teme și sperăm că se va discuta asupra acestora și în public, ear' nu numai în taină în secțiuni. Gravitatea situațiunii zace în politica externă; acolo trebuie să arete delegațiunile, ce valorează ele.“

România și evenimentele din Balcani.

În vederea stării actuale din Peninsula-Balcanică, „Posta“ din Galați își aduce aminte de evenimentele din 1877 din Orient. Eată ce scrie numitul diar:

„La 9 Octomvrie 1885 se împlinesc șapte ani de cînd ni s'a luat decătră Ruși Basarabia-sudică. Ca astăzi, în urma unui războiu fericit și glorios, purtat contra Turcilor decătră Rușii aliați cu România, s'a comis faptul odios, ne mai pomenit, în istoria lumii ca un aliat mai mic să fie jefuit de o parte din teritorul seu decătră aliatul seu cel mai mare și mai puternic.

„Ca astăzi, la 1878 Octomvrie în 9, s'a consumat faptul revoltător de felonie al rășlurii țerii noastre, contra spiritului și literei convențiunii dela 1/16 Aprilie 1877, prin care Țarul tuturor Rușilor Alexandru al II se îndatora de a conserva integritatea teritorului român, astfel cum ea rezultă din tractate și a o apăra contra celor ce vor ataca-o.

„Ca astăzi, sînt acum șapte ani, inima tuturor Românilor a fost sîngerată de durere, vădînd că Rușii, cari cînd au fost sdrobiți la Plevna decătră Gaziul Osman Pașa, ne-au chiămat în ajutor prin organul marelui duce Nicolae Nicolaevici cu aceste cuvinte: „Veniiți

durn, se vede destul de bine dintr'aceea, că prin vîntările acestea plănuite în mod strategic, ca pentru campanii și cu ajutorul a 800 până la 1200 de hăitași și a 80—100 de vîntători, nu se simția o scădere a locuitorilor de baștină sêlbateci, deși suma lupilor omoriți în fiecare an în toată țeara, cu privilegiul prigonirilor acestora și a altora din ordin oficial, ajungea sau întrecea numărul de 500, ear' al urșilor de 60. În schimb însă se observa pe fiecare an o altă urmare a acestor orîndueli strategice — vîntătoresci — o urmare care a dus tot odată cu sine și dovada evidentă pentru inteligența pădurenilor patrupeđi astfel combătuți. Căci, cât de precaute și mărețe erau plănuite și executate aceste campanii, marea majoritate a dușmanilor găzduiți pe terenul încungiurat, sciu totdeauna a executat timpuriu retragerea pe teritorul neutral vecin, ca și cînd ar fi avînd și ei niscăi-va spioni în tabăra vrăjmașă sau s'ar fi aflînd și la dîșii un soi de stat maior, care se-și fi însușit tainele ostilor militare spre binele și folosul consăngenilor lor. Locuitorii aceluia pîndu neutral însă simțiau într'un mod dureros îndata onorul acestei preferențe, căci vitele lor aveau de acoperit imediat cerința mîncăcioșilor indigeni vineți sau negri la pîr.

O astfel de năvălire a silit-o și pe administrația forestieră a regiunii întinse de păduri dintre valea Hătegului și a Sebeșului a consimți la plîngerile numeroase ale sătenilor, încuviințînd o urmărire energetică a hoților, mai virtos, că în săptămîna din urmă merseră cu cutezanța

în ajutor, treceți Dunărea pe unde voiți și cu ce condiții voiți, Turcii ne prăpădesc, cauza creștină e pierdută.“

„Istoria se ne fie de învățătură. Această istorie este presărată cu actele cele mai nedrepte și mai perfide, față cu noi, ale marilor noștri vecini. Alianțele noastre, cu ei mai ales, ne-au fost totdeauna fatale. A ne feri de astfel de alianțe e o datorie din cele mai însemnate. Și această datorie se cade să o îndeplinim ađi mai mult decît ori cînd.“

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Brașov, 11/23 Octomvrie 1885.

Cu bucurie vin a raporta despre o sêrbătoare adevărat populară, care a avut loc în comuna Codlea, lîngă Brașov, Duminecă la 11 Octomvrie. Norocul a vrut să fiu și eu de față și să gust câteva oare o plăcere și o satisfacere deosebită.

Codlea se numără între cele mai de frunte și bogate comune săsesci de pe Țeara-Bârsei. Români sînt relativ mai puțini și mai săraci, dar' oameni muncitori. O conducere înțeleaptă, cum este a bravului paroch actual, care se află în comună numai de patru ani, îi va ridica considerabil atît materialmente cît și moralmente.

În comuna aceasta și pe ăia amintită hotărîse comitetul din Brașov al sub-despărțemîntului „Asociațiunii“ să-și fină adunarea generală de est-timp și încă împreună cu o expoziție de manufacturi.

Des de dimineață curse în Codlea public foarte numeros și distins. Numai din Brașov s'au prezentat 8—9 trăsuri. Giurul a fost slab reprezentat.

La oarele 11 se dă signalul de adunare prin tragerea clopotelor. Publicul abia încăpea în biserică, unde era să se fină adunarea. De față erau și fruntașii Sașilor împreună cu preotul lor.

Di protopop și președintele despărțemîntului, Ioan Petric, deschide adunarea prin o cuvîntare acomodată, în care arată scopul „Asociațiunii transilvane, arată ce a făcut, și este chiămată să facă Asociațiunea pentru poporul românesc.“

După d-sa luă cuvîntul parochul local, dl Iosif Comanescu, care bineventă adunarea în termeni foarte călduroși, cerîndu-și totodată scuse dacă expoziția nu va corespunde întru toate așteptărilor adunării generale.

Se cetesc apoi rapoartele secretarului și al cassarului, cari ambele se dau spre cenzurare unei comisii compuse din d-nii: Ioan Lenger, avocat; Petra-Petrescu, directorul filialei „Albina“ și prof. P. Dima.

După aceste urmează două disertațiuni foarte interesante. Prima a zelosului preot B. Baiulescu intitulată: „Necesitatea introdu-

până într'atîta, de furară ăia în ameađia mare o vită, ce păseca în vatra satului Grădiștea, a forestierului ungur, ce locuia acolo. După încredințarea bătrînului Dumitru, care ca pădurar (șumar) cunoscea tot muntele ca și punga sa, această prădăciune, ca și mai toate cele de mai nainte, trebuie că a fost treaba unei familii de urși, care s'a fost încuibat în locurile acestea, reslățită fiind prin hăitașurile cele mari din urmă de pe la Sibiu, și ei îi era deci menită pornirea de a doua-ăi. Pregătiri întinse s'au făcut, ca „badea Marcu“ să nu fie alarmat prea de timpuriu; toată partea bărbătească a trei sate muntenesci, vre-o 150 de inși, era scoasă pentru hăitaș, și avea să pornească în ăori de ăiuă, rînd, într'un cerc mare, cătră locul pușcașilor. Pe acestia însă, ca la 30 la număr, 'i-au fost așeđat de cu noapte sub conducerea personalului forestier, pe partea opusă aceluia cerc, pe creasta muntelui, de unde s'au împărțit în cete mai mici, spre a ocupa de cu bună vreme locul de pîndă pe colnicele cu privire întinșă.

Dumitru cu feciorii sei erau înarmați astăzi cu puști în trei cete, ear' eu care cunosceam moșneagul, din colindările mele prin munți, de călăuz bun, m'am fost luat cu el, nu ca vîntător — dar' ca amic înfocat al naturei și mai ales al dobitoacelor. N'am lăsat nici o ocaziune, care îmi chiezeșul înmulțirea cunoștințelor mele despre viețuirea și starea confințelor noastre, ce își duc traiul prin cîmpii și codri. (Va urma).

cerii meseriilor între sătenii nostri.“ Aceasta, atât pentru cuprinsul ei instructiv și folositor, cât și pentru forma în care a fost redată, fiind adecă înțeleasă de toți cei prezenți, a fost întâmpinată cu vii aplauze.

Nu mai puțin interesantă a fost a doua disertațiune a parochului Iosif Comanescu: „O scurtă privire asupra trecutului și prezentului comunei Codlea“.

Ambele disertațiuni fac onoare autorilor și sper că se vor publica ca să se cunoască în cercuri mai extinse.

Terminându-se aceste, raportorul comisiei, amintite mai sus, dl Petra-Petrescu, constată că rațiociniul dlui cassar Nastasi s'a aflat în regulă și propune să se dea dlui cassar absolut, propune mai departe ca, pentru anul următor să se prelinimizeze ca spese 50 florini, dintre cari 20 fl. pentru servitor, ear' restul pentru comitet, care se îndatorează a face, unde va fi de lipsă, excursiuni prin comune cu scop de a înființa agenturi, a stăru pentru înființarea de biblioteci populare și a ține cu aceste ocazii disertațiuni acomodate; se propune mai departe ca comitetul să-l roage pe comitetul central al „Asociațiunii“, ca pe viitor să împartă earăși gratuit foaia „Transilvania“ membrilor ordinari, deoarece mulți s'au exprimat, că dinșii nu mai rămân membri, dacă nu li se trimite foaia; în fine propune ca să exprime mulțumită membrilor din comitetul de mai înainte pentru zelul și activitatea, ce au desvoltat-o în trienul expirat.

Toate aceste propuneri se primesc cu unanimitate.

Se alege după acestea comitetul subdesp. pentru trienul următor în persoanele domnilor: Ioan Petric, protopop ca președinte, Andreiu Bârseanu, profesor de secretar, Dr. P. Cioran, cassar, parochul B. Baiulescu, controlor, ear' de membri: Al. Onaciu, jude reg., N. Petra-Petrescu, director la filiala „Albina“ și parochul A. Verzea din Satulung.

În juriul pentru censurarea obiectelor expuse se aleg d-nele: Rebeca Găitănăr și Paulina Pop și d-nii B. Baiulescu, I. Lenger și Petra-Petrescu.

Acum întreg publicul se îndreaptă către scoală, unde se află expozițiunea. În ușa scoalei părintele Comănescu întâmpină publicul cu o cuvântare însuflețită corespunzătoare.

Întâind apoi în sală am fost surprinși de frumsețea obiectelor expuse. Erau preste 150 la număr: ferărie, măsărie, stupărie; cele mai frumoase fără îndoială, erau lucrurile de mână femeiască, pânzărie și cusătorie.

Retrăgându-se publicul juriul își formulează propunerile de premiare, care le face cunoscute publicului prin rostul d-lui raportor B. Baiulescu. Anume se premiază:

- pentru ferărie Alexie Pișu și Nicolau Fētu, cu 1 galben împărțesc;
- pentru mesărie de fote Paraschiva Bli-dar, cu 1 #;
- pentru pânzărie și cusătorie, Elena Comănescu și Ana Dumitrescu cu 1 #;
- pentru pânură de zeche Paraschiva Crisbășan și Ana Cristea cu 1 #; în fine
- societatea rotarilor și zidarilor cu 1 #.

Afară de aceste premii, plătite din partea sub-despărțământului, s'au acordat laudatorii lui Ioan Rotar, pentru lucru de lemn, Mariei Florea pentru lucru de mână, Burei Boeriu pentru pânură, pentru diferite lucrări lui Sandu Butnar, Ioan Pascu, Ioan Adam, Ioan Butnar și Alexie Butnar.

Pe la 3 oare d. a. s'a ținut measă comună, la care au participat preste 80 persoane. Toastele n'au lipsit.

Bucuria era generală.

Resumând se poate constata că adunarea și expoziția au reușit preste așteptare, ceea-ce este a se atribui atât comitetului subdesp. cât mai virtos zelului neobosit al bravului paroch I. Comanescu.

Multe putem face, numai voință să avem. Asta este învățătura, ce o putem trage din aceste sărbători populare.

Cronică.

Industria ardeleană. Se spune că Al-teța Sa principesa Stefania a comandat colecțiune de vase, așanumitele ulcioare, din Ardeal.

Tirgul de țeară din toamnă se va începe la Cluj în 30 n. l. c. Ziua tirgului va fi 1 și 2 Noemvrie n.

Posta din Hunedoara s'a prefăcut în postă de stat.

Un soldat din România a fost prins la Csik-Szereda decâtă gendarmeria noastră. Causa deținerii soldatului român se spune că e împregiurarea că mai mulți soldați români dela pichet au pescuit pe teritorul nostru, cari au fugit, rămânând prins numai acesta unul.

A nins în giurul Buzeului.

Atentat în contra ministrului-președinte din Copenhaga. Din Copenhaga se telegrafează cu datul de 21 l. c., că întorcându-se ministrul-președinte la locuința sa, un tipograf a descărcat asupra-i o pușcătură, fără ca să-l nimerească. Făptuitorul a fost la moment deținut.

Regele Spaniei se află de un timp în-coaci foarte greu morbos. Medicii i-au prescris să meargă la Pardo pe un timp oare-care.

Apelul

Asociațiunii naționale din Arad pentru cultura poporului român.

Era anul 1861, când la cel dintăiu apel, al inteligenței române din Arad, au răspuns în timp scurt aproape o mie de glasuri românesci, ca cu o gură și o inimă: să fie! și s'a făcut: asociațiunea națională în Arad pentru cultura poporului român!

Acesta era răsunetul firesc al redeșteptatei conștiințe naționale și ambițiunea poporului român a-și elupta titlul și îndreptățirea, ca să fie pus și el în rândul popoarelor mai luminate.

Însuflețirea generală și entuziasmul național, cu care a fost primită ideea unei reuniuni de cultură în Arad în toate păturile societății, au dovedit cât era de simțită trebuința unei asemenea reuniuni, care să-și aibă drept scop: cultura poporului român.

Acesta este înaltul și sublimul scop, ce urmărește asociațiunea română din Arad, precum foarte lămurit se arată în § 1 al statutelor sale, unde se ăice:

Scopul societății este:

- a) cultura națională a poporului român și mai ales înaintarea literaturii române;
- b) a da ajutor de bani sau altfel de ajutor ori remunerațiune studenților și preste tot tinerilor români mai săraci, cari umblă în institutele de învățătură, sau și altcum se pregătesc pe ori-ce carieră științifică, artistică, industrială de neguțători, sau economică; așa și învățătorilor elementari români, cari în chiamarea lor se trudesc cu spor de laudă; și autorilor români cari au lipsă de ajutorință; nu altmintrelea din timp în timp a întinde ajutorință scoalelor elementare, care sunt în lipsă de cărți și de alte unelte școlastice, ear' învățătorilor buni a da premie etc.

Eată în aceste definit scopul pentru care s'a înființat asociațiunea română din Arad, cât și largul ei câmp de activitate, ca și care puțin reuniuni vor avé în patria noastră. Și până la anul 1870 asociațiunea aradană a produs rezultate admirabile în realizarea mărețului seu scop: a dat nou impuls vieții sociale și a înlesnit la mulți tineri români câștigarea culturi științifice, pentru-ca să ajungă membri folositori patriei și națiunii.

Dar' împregiurări fatale au lovit tinera noastră societate cu rețeaua și neîncrederea publicului, astfel, că până în timpul din urmă, durere, afacerile ei au stagnat spre vătămarea și paguba intereselor noastre culturale!

Inteligență română! Noi nu putem suferi nepăsători această stare nenaturală a asociațiunii noastre, fără ca să roșim înaintea lumii și să atragem asupra noastră osânda urmașilor nostri; nici nu voim a ne face părtași crimei neiertate, din punct de vedere național-cultural, ca să lăsăm să piară și să se stingă înaintea ochilor nostri o instituțiune umanitară, o instituțiune de cultură pentru poporul român, cum este și trebuie să fie asociațiunea națională din Arad!

Lupta de existență la care sântem provocați astăzi pe terenul cultural, ne dă numai ocaziunea și impulsul, ce ne aprinde ambiția și ne mărește aspirațiunea la triumf și glorie. Și dacă în lupta noastră de desvoltare nu ne putem ridica noue fortărețe, în care să ne scutim limba și cultura națională, Români! să întărim fortărețele, care le avem, puțințele aședămintele de cultură, dându-le un nou avânt și învioșindu-le prin un nou spirit de viață!

Asociațiunea națională din Arad nu este nici creațiunea nici proprietatea exclusivă a Aradanilor, ci a tuturor Românilor din patriă; este o reuniune de cultură la care Români iubitori de progresul neamului lor, fără deosebire, sânt chemați și îndreptății a lua parte în ea și a se interesa de afacerile ei.

„Membrii societății pot fi toți acei cetățeni din monarchia, cari doresc cultura poporului român. Aceasta stă inarticulat în § 4 al statutelor Asociațiunii. Singura condițiune ce se pune este, că spre înaintarea scopurilor societății, membrii ei au să ofere pe trei ani o sumă anuală cel puțin de 2 fl. sau să deauiască un

capital de 40 fl. care va forma averea fundațiunală a Asociațiunii.

La voi dar' ne adresăm frați Români de pretutindenea și vă rugăm în numele causei: alungăți neîncrederea și prejudețele trecutului și veniți a depune obolul vostru pe altarul culturii naționale, veniți, ca împreună să dăm o nouă viață Asociațiunii aradane, să o ridicăm la acel nivel, unde o pretinde ca să fie onoarea și demnitatea noastră națională!

Să ne ajutăm înșine, că și D-șeu ne va ajuta!

Arad, din ședința direcțiunii Asociațiunii naționale pentru cultura poporului român, ținută în 29 Septemvrie (11 Octomvrie) 1885.

Președinte:

Ioan Beleş m. p.,
director primar.

Romul Ciorogariu m. p.,
notar.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare.)

În această privință, cartea II a miraculelor dlui Dimitriu, scrisă pe la începutul sec. IX¹⁾, conține următoarea scire foarte importantă pentru cestiunea noastră:

Slovenii și Avarii (sub care sânt înțeleși și Bulgarii), devastând aproape tot Iliricul, anume provinciile: Panoniile amândouă, Daciile amândouă (adecă cea ripeană și mediterană, ambele în dreapta Dunării), Dardania, Misia, Praevalis, împreună cu Rodope și toate celelalte provincii ale Traciei până la zidurile Bizanțului, duseră toată populațiunea de aici dincolo de Dunăre, în partea spre Panonia ce avea de capitală Sirmium²⁾. Aici chaganul Avarilor aședă tot poporul captiv ca și supus, care, amestecându-se cu Bulgarii și Avarii și cu ceialalți păgâni și înmulțindu-se prin copii, crescă în popor foarte extins și mare. Ear' fiii păstrară dela părinți firea neamului lor și datinile romane, și precum în Egipt s'a înmulțit neamul Evreilor sub Faraoni, așa și la acestia, prin credința ortodoxă și sfântul botez, s'a înmulțit neamul creștin; și povestind unii altora de pământul natal al străbunilor lor, ei își învâpăiară în suflet dorul de reîntoarcere prin fugă. După-ce trecură vre-o 60 de ani și mai bine, de când suferiseră străbunii lor devastațiunea barbarilor, și devenind în decursul timpului partea cea mai mare acum liberă ca națiune de sine stătătoare, chaganul Avarilor le dete un principe numit Cuber (căpitan bulgar.) Acesta, cunoscând dorința poporului după țeara părintească, luă tot poporul roman expartiat, împreună cu alții dintre păgâni, și desfăcându-se de chagan, porni să easă cu ei din țeară. Ear' chaganul, simțind aceasta, îi urmări, și lovindu-se cu ei, el fu, după cinci sau șese bătăi, învins și se retrase, cu poporul ce-îl mai rămase, în părțile interioare către meadă-noapte. Deci Cuber, repurtând isbânda, trecu Dunărea cu tot poporul seu sus numit, și venind în părțile imperului, ocupă câmpul Ceramisiului în Macedonia; și după-ce se aședă aici, cei ce erau de credință ortodoxă grăbiră a se duce în cetățile părintesci, unii la Tesalonie, alții în capitală, ear' alții în celelalte cetăți ale Traciei³⁾.

Această întâmplare, anume despopularea țărilor balcanice prin invasiunea avaro-slavă și strămutarea Romanilor de aici în stânga Dunării, autorul o pune în timpulul arhiepiscopului Ioan al Tesaloniceului (cap. 158), adevărit la a. 631⁴⁾. Ea intră deci în a doua jumătate a sec. VII, pe timpul invasiunii slavo-bulgare, care avu de urmare decăderea elementului roman în dreapta Dunării.

Nu pot încerca aici de a supune această narațiune unei critice amănunțite, spre a-i da interpretarea cuvenită: ea poate fi bine judecată numai dacă vom lua în vedere întreaga situațiune a imperului roman din această tristă epocă. Dar' ori și cum, fiind redacțiunea ei destul de apropiată de timpul întâmplării, ea trebuie privită ca o mărturie istorică din cele mai însemnate pentru cestiunea ce ne ocupă, deși adevărul istoric nu ni se presentă destul de clar în haina legendei.

Ea ne arată mai întâiu că pe la sfârșitul sec. VII și începutul sec. VIII se afla în stânga Dunării o populațiune creștină mai numeroasă. Acești creștini erau Romani strămutați din provinciile de meadă-noapte ale Peninsulei-Balcanice, despopulate de locuitorii lor prin invasiunea slavo-bulgară. Prin acești Romani, care se amestecă cu populațiunea din țeară, creștinismul se răspândește în stânga Dunării, crescând aici neamul creștin în măsură considerabilă. Astfel

¹⁾ De S. Demetrio martyre Corpellii Beyi commentarius praevius, 24 Migne, Patrologiae ser. gr. t. 116, col. 1095.

²⁾ Ipsummet omnem populum ad eam, quae hinc Pannoniam versus disita est, abduxisse plagam, Danubio adjectam, cujus provinciae, quod vocatur Sirmium, metropolis olim fuit. Această parte de lângă Dunăre este în stânga fluviului, căci mai în urmă autorul spune că urmașii Romanilor strămutați, întorcându-se mai târziu în imper, trec preste Dunăre.

³⁾ Acta S. Demetrii cap. 195—196. Migne op. cit. col. 1361 sq.

⁴⁾ Byei Commentarius praevius, 23. l. c.

că să se fi întemeiat deci creștinismul român în Dacia-Traiană, adecă prin Români veniți din dreapta Dunării.

În această narațiune mai aflăm încă și mărturie directă despre uitarea populațiunii romane din Peninsula-Balcanică în stânga Dunării-deși autorul face pe urmașii Romanilor strămu, tați din imper preste Dunăre, cari devin aici liberi ca națiune de sine stătătoare, să se întoarcă înapoi după mai mult de 60 ani. Ea este unica scire istorică din evul mediu, care indică o emigrare română din dreapta Dunării, dar' nu în înțelesul Röslerianilor, care voiesc să-i aducă pe Români în Dacia tocmai după venirea Ungurilor și Sașilor. Aici vedem că o populațiune română, venită din Peninsula-Balcanică, se află în stânga Dunării, după un autor de pe la începutul sec. IX, acum pe la sfârșitul sec. VII și începutul sec. VIII, unde ea este arătată foarte numeroasă. În aședarea Slavilor și Bulgarelor în țările romane ale Peninsulei, se află și motivul cel mai cumpănitor pentru asemenea emigrare. Deci termenul ei de pcedere nu poate fi pus mai târziu decât în acest timp. (Va urma.)

Înștiințare.

Despărțământul Sibiului al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ va ține în acest an adunarea sa generală Duminecă în 1 Noemvrie a. c. st. n. în comuna Tălmăcel, despre ce on. public este încunoscinițat pentru a participa în număr cât mai însemnat și a contribui după putință la realizarea scopului celui măreț cultural al Asociațiunii.

Sibiu, 24 Octomvrie 1885.

Mateiu Voileau, Dr. Ilarion Pușcariu,
secr. desp. direc. despărțēm.

Bibliografie.

„Cartile satenului romanu“. Octomvrie 1885. Anul X. Cartea X. Cuprinsul: Din vieța lui Mihaiu Viteazul (urmare) de Georgiu Simu. — Festivitățile române din Gherla cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii transilvane. — Cartea XI. Noemvrie 1885. Cuprinsul: Păcatele părinților (nuvelă) de G. Simu. — Filoxera. — Pe răvaș (fine). — Cartea XII. Decemvrie 1885. Cuprinsul: Din vieța lui Mihaiu Viteazul (fine) de G. Simu. — Toarceți fete, că a murit baba Cloanță (poveste, urmare și fine) de I. Pop Reganul. — Cearța drăgușilor învrăjbiți, de At. Barna. — O anecdotă. — Proverbe românesci de Ioan Aristotel. —

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Viena, 24 Octomvrie n. Mesagiul de tron al Monarchului cu privilegiul primirii delegațiunii ăice că raporturile monarchiei cu puterile externe sânt cele mai amicale. Visita pă-rechei domnitoare a Rusiei la Kremier este un semn prețios al continuității raportului de încredere dintre cele trei state vecine. În năsuința serioasă de a susține starea de drept garantată prin tractate ca basă a ordinii de pace, Austro-Ungaria este spriginită în modul cel mai princios decâtă celelalte puteri europene. Însuflețită de acest spirit, Austro-Ungaria dimpreună cu celelalte puteri signatare ale tractatului de Berlin, se nisuieste a restabilă în Peninsula-Balcanică ordinea legală, a cărei vătămăre neașteptată a provocat o primejdie serioasă pentru pacea și salutea popoarelor de acolo. Susținerea păcii și a intereselor monarchiei va fi și de aci încolo cea dintăiu problemă a guvernului austro-ungar.

Atena, 24 Octomvrie n. Mesagiul de tron constată sguduirea statului quo prin uniunea ambelor Bulgarii și necesitatea de a lua măsuri militare spre scutirea intereselor elinesci.

Paris, 24 Octomvrie n. Consiliul de ministri s'a ocupat cu cestiunea expulsiiunii prinților de Orleans, cari în decursul alegerilor au săvirșit acte de pretendenți. Hotărârea s'a amânat.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**

Sciri economice.

Exportul de cereale al României. Publica-
ținea mișcării căilor noastre ferate ne dă un
mic material care poate servi mult mai bine,
fiind mult mai exact, pentru dresarea unui tablou
al exportățiunii cerealelor pentru anul 1885,
comparativ cu epoca corespunđtoare din anul
trecut.

„Din cifrele acestea rezultă un fapt nedu-
bitabil, că în decursul celor opt luni ale anului
curent, cerealele exportate reprezintă o cantitate
mult mai considerabilă decât este totalul expor-
tului din epoca corăspunđtoare a anului 1884.

Eată cifrele publicate de direcțiunea căilor
ferate:

„În cele 8 luni ale anului 1884, s'au exp-
ortat prin cele șapte principale eșiri din țeară:
Severin 216 vagoane încărcate cu bucate
Ițicani 901 „ „ „ „
Giurgiu 251 „ „ „ „
Predeal 2.449 „ „ „ „
Brăila 9.029 „ „ „ „
Galați 6.852 „ „ „ „
Verciorova 5.171 „ „ „ „

Totalul deci, de la prima Ianuarie anul
trecut până la prima Septembrie, a fost de
24.878 vagoane încărcate cu bucate.

Dela primă Ianuarie și până la prima
Septembrie anul curent avem din contra urmă-
toarele cifre:

Severin 512 vagoane încărcate cu bucate
Ițicani 3.732 „ „ „ „
Giurgiu 967 „ „ „ „
Predeal 5.510 „ „ „ „
Brăila 11.305 „ „ „ „
Galați 4.824 „ „ „ „
Verciorova 10.863 „ „ „ „

„Adecă totalul de 37.515 vagoane încărcate
cu cereale, ceea-ce ne dă un spor de 12,637 va-
goane încărcate cu cereale, ceea-ce ne dă un
spor de 12,637 vagoane asupra cifrei totale a
exportului corespunđtor din anul trecut. Ana-
lisând superficial aceste două tabele, vedem că
sporul desemnat mai cu seamă se raportează
la eșiri, unde nu există de loc magazine de de-
posit, și prin urmare mișcarea arătată poate fi
considerată nu ca înmagazinare, ci ca export
efectuat deja. La Verciorova, de exemplu avem
10,863 vagoane în loc de 5.171 din anul trecut
și invederat este cum-că aceste vagoane au pornit
bucatele afară din țeară, deoarece-ce la Verciorova
nu sânt magazine de întrepris. La Ițicani avem
3.732 vagoane în loc de 901 vagoane din anul
trecut; la Severin 512 în loc de 216, la Giurgiu
769 în loc de 254, și așa mai departe.

Urcarea exportului, comparată fiind cu pe-
rioda corespunđtoare din anul trecut, se urcă
până la 50 la sută.

„Aruncând o privire retrospectivă asupra
venitului căilor noastre ferate din anul 1884,
sa, comparându-l apoi cu venitul linilor noastre
din anul curent, se va descoperi că crisa eco-
nomică care a lovit comerțul nostru, a pierdut
mult din ceea ce a fost. În singura lună
August anul curent, descoperim un spor de
33,932.810 profit asupra încășării corespunđtoare
din anul trecut. Acest spor provine, precum o
arată tabela, din mica înțea. Dar fiind că im-
portațiunea în anul curent a scăđut într'un mod
considerabil, invederat devine că sporul arătat
provine din exportațiunea care s'a urcat mult,
precum o demonștră cifra vagoanelor cu cereale.“

Tărgul de rimători în Steinbruch. În 22 Octombrie n.
s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr.,
unguresci grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., de mijloc
45.— cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr.,
marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de
mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 46.— cr. până
47.— cr., românesci de Bakony, grei —.— cr. până
—.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr.,
transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sərbesci,
grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 46.1/2 cr
până 47.— cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., in-
grășați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4%
cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 22 Octombrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.—
74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—74 Kilo
fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de
Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo
fl. 7.60 până 8.55, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.—
până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Baeska)
72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. —.—
până —.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.—
până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.

Săcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.65

Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de
berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—.
Ovșes (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.25 până 6.60.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.65; de
alt soi fl. 5.60 până 5.65.

Cursul pieței din Sibiu.
din 24 Octombrie st. n. 1885.
Hărtie-monetă română . . . Cump. 8.65 vënd. 8.75
Lire turcesci . . . „ 11.15 „ 11.25
Imperiali . . . „ 10.15 „ 10.25
Ruble rusesci . . . „ 1.20 „ 1.21

Bursa de Budapesta
din 23 Octombrie st. n. 1885.
Renta de aur ung. 6% . . . . . —.—
„ „ „ 4% 98.10
„ „ hărtie „ 5% 90.55
Împrumutul căilor ferate ung. . . . . 148.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.
(1-a emisiune) 96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.
(2-a emisiune) . . . . . 125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.
(3-a emisiune) . . . . . 108.—
Bonuri rurale ung. 102.50
„ „ cu cl. de sortare 101.25
„ „ bătătene-timșene 101.75
„ „ cu cl. de sortare 101.25
„ „ transilvane . . . . . 101.—
„ „ croato-slavone . . . . . 102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 97.75
Împrumut cu premiu ung. . . . . 117.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin . . . . . 121.—
Renta de hărtie austriacă 81.90
„ „ argint austriacă 82.40
„ „ aur austriacă 108.25
Losurile austr. din 1860 . . . . . 139.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . . . . 860.—
„ „ de credit ung. 285.25
„ „ austr. 283.30
Argintul . . . . . —.—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“ 101.50
Galbeni împărătesci 5.93
Napoleon-d'ori 9.94
Mărci 100 imp. germăne 61.55
Londra 10 Livres sterlinge 125.10

Bursa de Viena
din 23 Octombrie st. n. 1885.
Rentă de aur ung. 6% . . . . . —.—
„ „ „ 4% 97.95
„ „ hărtie „ 5% 90.55
Împrumutul căilor ferate ung. 147.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.
(1-a emisiune) . . . . . 97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.
(2-a emisiune) 124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.
(3-a emisiune) 108.50
Bonuri rurale ung. 102.75
„ „ cu cl. de sortare 101.50
„ „ bătătene-timșene 102.25
„ „ cu cl. de sortare 101.50
„ „ transilvane 101.70
„ „ croato-slavone . . . . . 102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 97.70
Împrumut cu premiu ung. 117.60
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin . . . . . 121.—
Rentă de hărtie austriacă . . . . . 82.—
„ „ argint austriacă 82.85
Rentă de aur austriacă 108.80
Losuri austr. din 1860 . . . . . 139.40
Acțiunile băncei austro-ungare . . . . . 865.—
„ „ „ austr. 285.25
„ „ de credit ung. . . . . 282.—
Argintul . . . . . —.—
Galbeni împărătesci 5.93
Napoleon-d'ori 9.95
Mărci 100 imp. germăne 61.50
Londra 10 Livres sterlinge 125.15

Bursa de București.
Cota oficială dela 22 Octombrie st. n. 1885.
Renta amort. (5%) . . . . . Cump. 92.— vënd. 93.—
„ Rur. conv. (6%) . . . . . 87.— „ 87.—
Acț. de asig. Dacia-Rom. . . . . 247.— „ 252.—
Banca națională a României . . . . . 1100.— „ 1130.—
Împr. oraș. București . . . . . 30.— „ 32.—
Credit mob. rom. . . . . —.— „ —.—
Acț. de asig. Naționala . . . . . 224.— „ —.—
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . . . —.— „ 89.1/4
Societ. const. . . . . 174.1/2 „ 230.—
Schimb 4 luni . . . . . —.— „ 34.—
Aur . . . . . —.— „ 10.80

De necređut! Dar adevărat!
Eu vënd 1400 bucăți
Ismene de iarnă
pentru bărbați, nespus de călduroase,
groase, împletite, strălucite mostre,
cu totul gata, în toate mărimile cu prețul
ridicel și de necređut eftin de
numai 1 fl. 20 cr.
pecăt ajunge provisiunea, deoarece le-am
cumpărat la o licitație cu un preț ne mai po-
menit de eftin. Cu tot prețul eftin ismenele
de iarnă foarte elegante, de tot noue,
fără greș. Garantez pentru aceasta. La
comandă se cere numai indicarea măsurii
pasului. Se trimite cu rambursă postală.
Locul de vëndare la Hecht
Deposit de mărfuri gata de iarnă,
Viena I., Kolowratring Nr. 9. p.
[200] 1—2

Prima fabrică de casse ardeleană
a lui
A. G. Öszy
recomandă
CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI
sigure contra focului și a spargerii
anume construite și cari se pot descuria numai de cum-
părători instruiți,
de diferite forme și mărimi,
cu prețuri mai eftine decât fabricatele de acest soi
ale altor fabrici.
Cassele se pot vedē în localul fabricii
Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoscință publică.
Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.
Cu plăcere își adevărim prin aceasta, că cassa de documente după sigură în contra
focului și a spargerii provăduță cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două
lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat
îndestuire si recunoscință. Aceasta o constatăm prelungă dorința de a 'ți-se oferi și pe
viitor locasiune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate
favorabile.
Direcțiunea
dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.
La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se
adeveresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii
(înalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provăduțe cu nou perfecționatul lăcat
american de împus și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate
de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au
aflat cea mai deplină recunoscință.
Subscria cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de
casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.
Sibiu, 20 Ianuarie 1885.
Direcțiunea
dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.
[182] 8
Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoscință și laudă.
Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimite grauit și franco.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“
în Sibiu,
fundată în anul 1868
asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:
a) în contra pericolului de foc și explosiune clădiri de
ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
b) pe vieața omului în toate combinațiunile, precum:
asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru ter-
minuri fixate, de zestre și de rente.
Dela fundarea institutului se plătiră:
Despăgubiri pentru daune cauate prin foc Sume asigurate pe vieața
în a. 1869—1881 fl. 427,157.49 în a. 1869—1881 fl. 282,919.87
în a. 1882 „ 54,792.92 în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25 în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08 în a. 1884 „ 40,084.13
Suma fl. 541,549.74 Suma fl. 388,229.14
929.778 fl. 88 cr.
Conform bilanțului pentru 1884 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
555.114 fl. 63 cr.
Prospecte și formulare se dau gratis.
Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune
în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și
principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile
speciale în locurile mai însemnate.